

בש"פ 7211/17 - ג.ח.מ עבודות עפר ופיתוח בע"מ, מוחמד געאביס נגד מדינת ישראל - משטרת התנועה

בית המשפט העליון
בש"פ 7211/17

לפני:
המבקשים:
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
1. ג.ח.מ עבודות עפר ופיתוח בע"מ
2. מוחמד געאביס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל - משטרת התנועה

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 10.9.2017 בע"ח 13911-09-17 שניתנה על-ידי כבוד השופטת נ' בן אור

בשם המבקשים: עו"ד עלי קוואסמי

החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור ב"גלגול שלישי" על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 10.9.2017 (ע"ח 13911-09-17, השופטת נ' בן אור). בית המשפט המחוזי דחה ערר על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים מיום 6.9.2017 (בא"ש 9893-08-17, סגן הנשיא י' צימרמן).

2. ביום 21.8.2017 זיהה סויר מג"ב באתר בנייה בירושלים רכב שתואר על-ידי שוטרי הסיור בדו"ח הפעולה שנכתב על ידם כ"טרקטור אשר מבצע עבודות". לאחר ששוטרי הסיור ביקשו מנהג הרכב לעצור ולהזדהות, התברר כי הנהג הוא קטין שאינו מחזיק ברישיון נהיגה (להלן: הקטין). הקטין מצדו טען כי רק ישב בתא הנהג משום שפעל בו מזגן. בירור העלה כי הרכב הוא בבעלותה של ג.ח.מ. עבודות עפר ופיתוח בע"מ (להלן: ג.ח.מ.), היא המבקשת 1. המבקש 2 הוא הבעלים של החברה ואביו של הקטין. שוטרי מג"ב דיווחו כי נהג הרכב - אחיו של הקטין - לא היה במקום בעת ההתרחשות.

3. ביום 22.8.2017 התקיים שימוע במשטרת ישראל בעניין זה בהשתתפותו של המבקש 2. במהלך השימוע טען המבקש 2 כי הקטין רק ישב בטרקטור ולא נהג בו. לאחר השימוע נמסר למבקש 2 כי הוחלט להטיל איסור מינהלי על השימוש ברכב (לפי סעיף 57א(א)(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] בצירוף פריט 6 לחלק א' לתוספת השביעית לפקודה) למשך 30 יום. האיסור נכנס לתוקף ביום 30.8.2017, המועד בו הופקד רישיון הרכב.

4. המבקשים הגישו ערר לבית המשפט לתעבורה בירושלים על האיסור המינהלי. ביום 6.9.2017 נתן בית המשפט לתעבורה את החלטתו שבה דחה את הטענה כי אין ראיות לכאורה לביצועה של עבירה לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], אך החליט לקצר את תקופת האיסור המינהלי, כך שיסתיים ביום 19.9.2017 (במקום ביום 29.9.2017).

5. המבקשים הגישו ערר בעניין זה גם לבית המשפט המחוזי, שנדחה אף הוא. בית המשפט המחוזי ציין כי דו"חות הפעולה שהוגשו על ידי שוטרי הסיוור הם ברורים ומהווים ראיות לכאורה לביצוע העבירה. כמו כן, קבע בית המשפט המחוזי שקיצור התקופה של האיסור המינהלי שעליו הורה בית משפט השלום יצר איזון ראוי בנסיבות העניין.

6. בקשת רשות הערר שבפני הוגשה ביום 14.9.2017. בבקשה נטען כי שגה בית המשפט המחוזי בקבעו כי בתיק קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירה, ומשום כך יש לבטל לאלתר את האיסור המנהלי על השימוש ברכב.

7. לאחר שבחנתי את הדברים לא מצאתי כל הצדקה להענקת רשות לערור בנסיבות המקרה, וזאת אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה. כידוע, רשות לערור בגלגול שלישי תינתן במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או בהתקיימן של נסיבות פרטניות מיוחדות המצדיקות זאת, כגון פגיעה בלתי מידתית בזכויות הפרט או אי מתן משקל ראוי לשלום הציבור וביטחוננו (ראו למשל: בש"פ 1712/17 חאג' יחיא נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (8.3.2017); בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (17.4.2011)). הבקשה הנוכחית אינה מעוררת היבטים עקרוניים, ולמעשה אף לא נטען בה כך. היא גם אינה מעוררת חשש לפגיעה בלתי מידתית בזכויותיהם של המבקשים. הדברים מקבלים משנה חיזוק בהתחשב בעובדה שבשלב זה נותרו אך ימים ספורים עד לסיום תקופת האיסור המינהלי (המקוצרת).

8. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד באלול התשע"ז (15.9.2017).

שׁוֹפֵט